

Zieken en bejaarden [Om'sHeerenhuis april 1979]

Bijna is de dag weer voorbij. De zon scheen vandaag door de open plekken tussen de wolken. 't Is nog geen lente weer, maar de natuur ontluikt. De bessenstruiken lopen uit en de roomse kervel steekt haar prachtige groen boven de zwarte grond.

Lente tijd ...een mooie tijd. Vroeger dacht ik vaak: In de lentetijd wil ik liever niet sterven. Liever sterf ik op een sombere najaardag, als de wind de dorre bladeren van de bomen rukt. Ach ja, dat zal wel zo'n algemeen levensgevoel zijn. Ook in de volksmond vind je de sporen nog van terug. Om iemands naderende einde aan te kondigen, placht men wel te zeggen: Hij haalt de nieuwe aardappels niet. Wij mensen klein. Toch speelt zich zoveel af in dat kleine mensenleven. Maar in de uren van de dood vallen zomer en winter weg. Onze moede ogen weigeren dienst. De lust vergaat. En dan? Leven? Eeuwig leven? Een nieuwe hemel? Een nieuwe aarde? Dat de eeuwige Trouwe onze harten daartoe bereidde. Hij make van brandnetels, zonnebloemen in Zijn paradijs.

O dag van eeuwig licht.

Dag van zeven zonnen.

Dag van blijdschap.

Dag van ontmoeting.

Dag, waarop schaduwen vlieden.

Dag, als de dood moet vluchten.

Dag, zonder eigen kwaad.

Dag zonder vervloeking

Wanneer komt de dag?

De duisternis gaat voorbij, dat moge het licht en de troost zijn voor onze zieken en bejaarden en gezonden. Er komt een einde aan het sterven. Op de nieuwe aarde zullen geen zieken en bejaarden zijn. De verpleeghuizen hebben een einde. Ook dat frutseltje van een kerkbode behoort dan tot het verleden. En die kranten, die ellendige kranten vol doodsberichten...atoombommen ...oorlogen..hongersnoden..ze worden allemaal op een hoop gegooid. De Trouw en de Telegraaf en het R.D. en Vrij Nederland ..alles wordt verbrand. En wij zijn uitgelezen..en E.O. is uitgepraat..en de NCRV zwijgt in alle talen..en de rooie haan gaat in rook op..en de nieuwslezer van het NAP maakt de zin niet af...Voorbij...voor eeuwig. God maakt alle dingen nieuw. Terwijl ik dit schrijf, leeft zr. B nog. Het oude zieke vogeltje piept nog. De Heere mocht haar spoedig ophalen uit de benauwde kooi. Zr. Josefien zorgt altijd voor verrassingen, nu viel ze achterover van de trap. Hoewel bont en blauw, heeft ze haar nek of rug gelukkig niet gebroken. Br. Johannes moet opgenomen worden voor een breuk. Het is altijd wat ...school of kerk.. Kom, lieve zieken en bejaarden, genoemde en niet genoemde..Immer voorwaarts. Trots alle afbraak gaat de opbouw door. Het vast gebouw van Gods gunstbewijzen rijst. Hartelijke groet en Gode bevolen van ons allen..

“Wie zal ons de steen van de deur des grafes wentelen? Want hij was zeer groot! En opziende, zagen zij, dat de steen afgewenteld was “. [Mark. 16:3,4]

